

РЕШЕНИЕ

№ 1698

гр. София, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 16.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7879** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на В. В. В. от [населено място], [улица], срещу Решение № 1040-21-478/24.06.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалбата на В. с № 1019-21-2977#5 от 17.06.2022 г., срещу Разпореждане № 214-00-2274-6 от 18.05.2022 г. 214-00-2274- 7/20.05.2022 г. и Разпореждане № 214-00-2274-8/20.05.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, като неоснователна.

Жалбоподателя обжалва решението, като моли същото да бъде отменено като неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Счита, че неправилно административния орган е достигнал до извод за липса на търговска дейност от дружеството „Михаил Цветанов 84“ ЕООД. Излагат се доводи, че е полагал труд по сключен трудов договор и е имал качеството на „осигурено лице“ по смисъла на КСО. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ - С. град, чрез процесуалния си представител юрк. Б. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, III отделение, 62 – ри състав, след като взе предвид наведените от страните доводи и се запозна със приетите по делото писмени

доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

По данни от Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/, дружеството „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84” ЕООД, ЕИК[ЕИК] е регистрирано на 01.04.2016 г. със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], вх. А, ет. 1. Единоличен собственик и управител на дружеството е М. И. Ц.. От дружеството няма публикувани годишни финансови отчети за периода от 2016 г. до приключването на проверката.

Със Заповед № ЗР-5-21-01022217/25.10.2021 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ГП на НОИ - С. град е възложено извършване на проверка по разходите на ДОО.

От извършената проверка в информационната система на НОИ контролният орган установява следното:

В „Регистър на трудовите договори”, от дружество „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84” ЕООД, ЕИК[ЕИК] има подадени уведомления по чл. 62. ал. 5 от КТ за 15 лица в периода от м. 09.2016 г. до датата на приключване на проверката.

В периода 09.2016 г. до месец 03.2021 г. са подавани данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за общо 15 лица с вид осигурен „01“ и 1 лице с вид осигурен „12”. Съгласно „Справка за декларираните в Персонален Регистър и внесените в Приходи суми и разликата между тях по месечно” за периода от месец 09.2016 г. до месец 03.2021 г. от дружество „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84” ЕООД, ЕИК[ЕИК] дължимата сума за осигурителни вноски е в особено голям размер.

В отговор на подаден от контролният орган сигнал вх. № 1030-21-1227/19.10.2021 г. ТД на НАП-С. уведомява, че няма данни дружество „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84” ЕООД, ЕИК[ЕИК] да е извършвало търговска/стопанска дейност за периода от м. 09.2016 г. до м.03.2021 г. От страна на дружеството има задължения в особен но големи размери, същото няма имущество с което да ги обезпечи (няма деклариран и открити банкови сметки). Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 23.12.2016 г.; има регистрирано едно фискално устройство, с изтекъл контракт от 12.07.2017 г. без налични обороти по него. От страна на „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84” ЕООД няма данни за подадени годишни данъчни декларации по чл.92 от ЗКПО за финансовия период от 2016 до 2020 г.

С писмо изх. № 1030-21-1227#1/28.10.2021 г. е изискано съдействие от ТД на НАП С. за извършване на проверка по компетентност.

Със задължителни предписания № ЗД-1-21-01022609/25.10.2021 г. от „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84” ЕООД, ЕИК[ЕИК] е изискано представяне на документи: трудови договори, ведомости за заплати, заповеди за прекратяване, присъствени форми и всички необходими документи за извършване на проверка по разходите.

Задължителните предписания са изпратени на адреса по седалище на дружеството : [населено място]. [улица]. вх. А, ет.01. Писмото се е върнало с гриф „непознат“ и на постоянния и настоящ адрес на управителя на дружеството: обл. В. Т., [община], [населено място], [улица] - писмото се е върнало с гриф „преместен в чужбина“.

За осъществяване на контакт с дружеството е извършена проверка в Търговски регистър. На посочената електронна поща [електронна поща] са изпратени задължителни предписания за представяне на документи, но до датата на съставяне на констативния протокол, няма индикация за получаването им.

С протокол № ПТ-5-21-01047469\02.12.2021 г. от контролните органи на ТП на НОИ С. град е извършено посещение на адреса седалище на дружеството за връчване на

Заповед № ЗР-5-21-01022217/25.10.2021 г., но контакт с управител или лице представляващо дружеството не е осъществен.

С писмо изх. № 1030-21-1227#21 /07.02.2021 г. до ТП на НОИ-В. Т. е изпратен сигнал на основание чл. 46. ал.1 от АПК,изхождайки от строгото териториално райониране на системата на МВР за предприемане на всички необходими действия, вкл. по реда на чл. 108. ал. 6 от КСО, за връчване на Заповед № ЗР-5-21-01022217/25.10.2021г. и Задължителни предписания № ЗД-1-21-01022609425.10.2021 г. на управителя на дружеството М. И. Ц., тъй като същия е с постоянен и настоящ адрес обл. В. Т., [община], [населено място], [улица].

С писмо вх. № 1030-21 -1227#22/21.12.2021 г. ТП на НОИ-В. Т. уведомява, че контролните органи на ТП на НОИ-В. Т. в рамките на предоставените им пълномощия са осъществили контакт с кмета на кметството в [населено място] от където е получена информация, че Ц. не се намира в селото, тъй като е в чужбина.

С писмо изх. № 1030-21-1227#20/07.12.2021 г. от контролния орган е изисквана информация от Главна Дирекция „Гранична полиция“ при МВР дали управителя на дружеството Ц. има регистрирани напускания на територията на Република България. В отговор вх. № 1030-21 -1227#23/11.01.2022 г. Главна Дирекция „Гранична полиция“ уведомява, че за периода от м.04.2016 г. до датата на отговора за лицето М. И. Ц. има регистрирани преминавания през ГКПП на Република България, излизане от Република България през ГКПП К. шосе на 27.06.2016 г.; 21.07.2017 г.; 05.01.2018 г.; 04.01.2019 г.; 05.01.2020 г. 14.03.2020 г. и Влизане в Република България през ГКПП К. шосе на: 02.07.2017 г.; 17.12.2017 г.; 02.12.2018 г.; 20.07.2019 г.; 15.12.2019 г. и на 08.09.2020 г.

От страна на контролните органи на ТП на НОИ - С. град и на основание чл. 44 - 46 от АПК и на основание чл. 108, ал. 2 от КСО с цел гарантиране на осигурителните права на лицата, са изготвени и изпратени задължителни предписания до лицата с регистрирани трудови правоотношения в дружеството „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], в т.ч. и на В. В. В.. Задължителните предписания № ЗД-1-21-01022645\25.10.2021 г. са получени от г-жа В. (съпруга) на 22.11.2021 г., но до момента на съставяне на настоящия констативен протокол, лицето не е установило контакт с контролните органи на НОИ, което се счита за отказ от запознаване с административното производство и отказ от изясняване на фактите и обстоятелствата, относно трудовата му заетост в дружеството „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84“ ЕООД. При извършена проверка за В. в Информационната система на НОИ е установено, че има подадено уведомление по чл. 62 от КТ за сключен трудов договор считано 08.01.2019 г. на длъжност „Технически организатор“ и подадено уведомление за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 30.01.2021 г. Подавани са и данни по реда на чл. 5. ал. 4, т. 1 от КСО за лицата с код за вид осигурен „01“, в т.ч. и за В. В. В. за периода от 08.01.2019 г. до 29.01.2021 г. с максимален размер на осигурителния доход за 2019 г., 2020 г. и 2021 г.

След извършен обстоен преглед на наличната информация, съдържаща се в административната преписка, както в информационната система на НОИ, Търговски регистър и в получения отговор от НАП е видно, че от м. 09.2016 г. до датата на съставяне на констативния протокол дружество „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84" ЕООД, ЕИК[ЕИК] не е извършвало реална търговска и стопанска дейност. Подадените от горесцитираното дружество данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО е с цел материално облагодетелстване на лицата с подадени уведомления по чл. 62 от КТ, чрез

„МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84" ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Предвид факта, че М. И. Ц. - управител на дружеството не се е намирал на територията на Република България, за периода през които са подадени уведомления за сключени и прекратени трудовите договори с дружеството, което се потвърждава от отговор вх. № 1030-21-1227#23/11.01.2022 г. на Главна Дирекция „Гранична полиция“, остава въпроса кой и в какво качество подава данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, кой подава болнични листове на лицата от дружеството и кой разполага с печат на дружеството.

Направената проверка в информационната системата на НОИ води до извода, че същите не са извършвали трудова дейност на длъжностите, на които са подени уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ и данните по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84" ЕООД, ЕИК[ЕИК], както и липсват безспорни доказателства дали на цитираните лица въобще са изплащани възнаграждения, в т. ч. и за жалбоподателя В. В. В..

На дружеството „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84" ЕООД, ЕИК[ЕИК] са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01068986/02.02.2022 г. за заличаване на подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 09.2016 г. до 03.2021 г. в т.ч. и за В. В. В. за периода от 08.01.2019 г. до 29.01.2021 г.

Имайки предвид, неизпълнението на влезлите в сила задължителни предписания от страна на „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84" ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 4, ал. 10, т. 4 Наредба № Н-13/17.12.2019 г., ТП на НОИ - С. град е подало данни за заличаване на декларации образец № 1, подадени за В. В. В..

Издадени са: 1. Разпореждане № 214-00-2274-6 от 18.05.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отменено Разпореждане № 214-00-2274-1/22.02.2021 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ за периода от 01.02.2021 г. до 31.12.2021 г. по чл. 54а от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ поради заличени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, за периода от 08.01.2019 г. до 29.01.2021 г. от осигурителя „МИХАИЛ ЦВЕТАНОВ 84" ЕООД, ЕИК[ЕИК], след извършена проверка на дружеството, приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-01068997/02.02.2022 г.

2. Разпореждане № 214-00-2274-7 от 20.05.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО поради неизпълнени условията на чл. 54а от КСО.

3. Разпореждане № 214-00-2274-8 от 20.05.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, с което на основание чл. 114, ат. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, е разпоредено В. В. В., ЕГН [ЕГН] да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 01.03.2021 г. до 30.09.2021 г. в размер на 10846.34 лв. /десет хиляди осемстотин четиридесет и шест лв. и 34 ст./

С Решение № 1040-21-478/24.06.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град е отхвърлена жалбата на В. с № 1019-21-2977#5 от 17.06.2022 г., срещу Разпореждане №, № 214-00-2274-6 от 18.05.2022 г. 214-00-2274- 7/20.05.2022 г. и Разпореждане № 214-00-2274-8/20.05.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица, като неоснователна.

Административен съд София – град, III отделение, 62 - ри състав след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал. 1 от КСО решение на Директора на ТП на НОИ–С. град, поради което е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърдените разпореждания са издадени от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ –С. град, издадени въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО. Обжалвани са по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение. В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Съгласно чл. 54а, ат. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица” най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването и които: имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта: не са придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст в Република България или пенсия за старост в друга държава или не получават пенсия за осигурителен стаж и възраст в намален размер по чл. 68а или професионална пенсия по чл. 168 и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по този кодекс или по законодателството на друга държава, с изключение на лицата по чл.114а, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/.

Разпоредбата на чл. 54а, ал. 4 от КСО определя, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 дни от тази дата.

Съгласно чл. 54л от КСО отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията. Т.е. преценка се извършва спрямо последното прекратяване на осигуряването, като се ползват именно тези данни. Правилно е прието, че релевантен

в случая е осъществения последващ контрол по разходите на ДОО. Наличието на уведомление за сключен трудов договор не е достатъчно условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Легално определение за понятието "осигурено лице" е дадено в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, според което "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5 от КСО. От съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, но едно от тях, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от кодекса.

Върховният административен съд многократно е постановявал, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г./.

По делото не се спори, че на В. В. В. е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в общ размер на 10 846.34 лв. лв.

Дружеството „Михаил Цветанов 84“ ЕООД подава данни по реда на чл.5,

ал.4, т.1 от КСО за В. В. В.. Установено е и че за дружеството „Михаил Цветанов 84“ ЕООД няма данни за подавани ГДД по чл. 92 от Закона за корпоративното и подоходно облагане (ЗКПО), както и не са подавани Годишни финансови отчети, липсва фискално устройство и регистриран търговски обект. От изложеното се установява липсата на извършване на търговска дейност, което обуславя липсата на нужда от наемане на лица на трудов договор.

Последващият контрол по разходите на ДОО по реда на чл.108 от КСО касае спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл.5, ал.4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона правомощия. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателят не е страна в производството по чл.108, ал.1, т.1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да го уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства. Именно в тази връзка и при изпълнение на предоставената им законова възможност, контролните органи на НОИ са извършили и последващ контрол относно изплатените парични обезщетения, при които са установени нови факти и обстоятелства относно осигурителя „Михаил Цветанов 84“ ЕООД, които са от съществено значение за правото на паричното обезщетение за временна неработоспособност на В..

Установените по делото фактически положения водят до несъмнен извод за липсата на осъществяване на търговска дейност от дружеството-работодател, както и липсата на трудово правоотношение между В. В. и дружеството, от което следва, че няма как същият реално

да е упражнявал трудова дейност, респективно за него не са били дължими осигурителни вноски, които условия са сред основните елементи от фактически състав за определяне на правото на парично обезщетение по чл. 54а, ат. 1 от КСО.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че задължителните предписания № ЗД-1-21-01022609/25.10.2021 г., не са влезли в сила. Видно от доказателствата по делото, а именно известие за доставяне (л. 89 по делото), същите са получени от съпругата на управителя на дружеството на 22.11.2021 г., поради което настоящият съдебен състав счита, че са влезли в сила.

По отношение на представените с жалбата документи, същите не променят крайния извод за липса на качеството на „осигурено лице“ на В. В.. Нещо повече от така приложените копия на документи не може да се установи тяхното авторство, тъй като при част от тях липса подпис, а по отношение на подписаните такива не може да се установи самоличността на лицата поставили подписа. Жалбоподателят не е упражнил никаква процесуална активност по оспорването на приложените документи от страна на ответника, поради което, настоящите писмени доказателства не следва да се кредитират.

Изложеното до тук налага извод за осъществяване на предпоставките на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане за възстановяване на получената сума за обезщетение за безработица.

При този изход от спора ответната страна има право на разноски. Същите са поискани своевременно от участвалия по делото процесуален представител. На основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ответника следва да се присъдят съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 62 - ри състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. В. от [населено място], [улица], срещу Решение № 1040-21-478/24.06.2022 г. на Директора на Териториално поделение (ТП) на НОИ - С. град, с което е отхвърлена жалбата на В. с № 1019-21-2977#5 от 17.06.2022 г., срещу Разпореждане №, № 214-00-2274-6 от 18.05.2022 г. 214-00-2274- 7/20.05.2022 г. и Разпореждане № 214-00-2274-8/20.05.2022 г. на ръководителя на осигуряването за

безработица.

ОСЪЖДА В. В. В. да заплати на Териториално поделение НОИ–С. град съдебни разноси в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14– дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: